

VRHOVNO DRŽAVNO TOŽILSTVO
Republike Slovenije

Urad generalnega državnega tožilca RS
Trg OF 13, 1000 LJUBLJANA

Številka: Tu 66/12-3-5

Datum: 26.10.2012

Na podlagi 1. odst. 168. člena Zakona o državnem tožilstvu - ZDT-1 (Ur. l. RS, št. 58/2011 s spremembami in dopolnitvami) generalni državni tožilec izdajam

SPLOŠNO NAVODILO

o predlaganju vrste in višine kazni, varnostnih ukrepov oziroma predlogov, da se izreče sodni opomin ali pogojna obsodba

1. člen

Tožilec mora biti aktiven pri oblikovanju kaznovalne politike.

Okoliščine, ki vplivajo na predlaganje kazenske sankcije (kazni, opozorilne sankcije, varnostne ukrepe), je treba ugotavljati že v predkazenskem postopku in kasneje v kazenskem postopku v zvezi s tem predlagati dokaze.

2. člen

V vseh primerih, kjer glede na okoliščine primera to pride v poštev, se morajo tožilci zavzemati za to, da bodo sodišča izrekala denarne in zaporne kazni.

3. člen

Državni tožilec mora pri predlaganju kazni navajati vse okoliščine, ki vplivajo na njegovo odločitev o predlagani vrsti in višini kazenske sankcije.

Priznanje se lahko šteje za olajševalno okoliščino le, če je bistveno pripomoglo k dokončanju postopka, časovna odmaknjenost pa le, če je izrazito pomembna.

4. člen

Tožilci si morajo vedno, ko so za to podani pogoji, prizadevati za izrek stranskih denarnih kazni in odvzem protipravne premoženjske koristi.

5. člen

Državni tožilec je dolžan predlagati preklic pogojne obsodbe vedno, ko so za to izpolnjeni zakonski pogoji in mora v zvezi s tem zbrati podatke.

6. člen

Pri predlaganju sankcij morajo imeti državni tožilci v oziru tudi pravne posledice obsodbe.

7. člen

V primerih kaznivih dejanj zoper varnost javnega prometa, kjer je posledica huda telesna poškodba ali smrtni izid, kaznivo dejanje pa je bilo storjeno v stanju alkoholiziranosti, je praviloma treba predlagati zaporno kazen.

8. člen

Tožilci se morajo zavzemati za strožje kaznovanje pri kaznivih dejanjih, kjer že narava kaznivega dejanja narekuje strožje kaznovanje in kjer okoliščine, v katerih je bilo dejanje storjeno, bistveno odstopajo od običajnih okoliščin.

9. člen

Skladno s prioritetai politike pregona je treba predlagati varnostne ukrepe za storilce gospodarskih kaznivih dejanj.

Varnostne ukrepe je treba predlagati vselej, ko glede na okoliščine primera pridejo v poštev.

Varnostni ukrep prepoved opravljanja poklica naj tožilci dosledno predlagajo v primerih, ko je svoj poklic izrabila oseba, ki dela z otroki, mladoletniki ali osebami, ki so zaradi svojega položaja v podrejenem položaju (na primer revni, oboleli in starostniki).

Odvzem voznškega dovoljenja naj tožilci predlagajo v primerih, ko je vzrok prometne nesreče alkoholiziranost ali nevarna oz. predrzna vožnja.

10. člen

Kot okvirno vodilo pri izbiri kazenskih sankcij so lahko podatki kaznovalne politike po tožilstvih, ki jih je zbral in objavil Strokovno informacijski center pri Vrhovnem državnem

tožilstvu Republike Slovenije (VDT RS), to pa ne velja za kazni, dosežene s pogajanjem.

11. člen

V pritožbah je treba vztrajati pri kaznih, predlaganih v postopku na prvi stopnji.

12. člen

To splošno navodilo izdaja generalni državni tožilec Republike Slovenije po opravljeni obravnavi predloga navodil na razširjenem kolegiju VDT RS v skladu z določbo tretjega odstavka 167. člena Zakona o državnem tožilstvu (ZDT-1).

13. člen

To splošno navodilo začne veljati naslednji dan po objavi na Intranetu in spletnih straneh VDT RS.

dr. Zvonko Fišer
generalni državni tožilec RS